

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/102/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013201702
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013201702.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: H. Z. Q., bytom U. XX, v T., zastúpená: JUDr. Margitou Kováčovou, advokátkou, so sídlom Košická ul. č. 6, v Bratislave, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Tomášikova č. 46, v Bratislave, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 26. októbra 2012, číslo A/2012/2232/KRB, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. septembra 2014, č. k. 2S/223/13-51, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. septembra 2014, č. k. 2S/223/13-51 p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením zo dňa 10. septembra 2014, č. k. 2S/223/13-51 podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zastavil konanie z dôvodu oneskoreného podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 26. októbra 2012, číslo A/2012/2232/KRB.

Krajský súd zistil, že žalovaný rozhodnutím zo dňa 26. októbra 2012, číslo A/2012/2232/KRB zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Mestskej časti Bratislava - Nové mesto zo dňa 4. januára 2012 č. ÚKaSP-2011/217-ÚR/AKN-838 o umiestnení stavby: „Nadstavba, prístavba a stavebná úprava rodinného domu“ pre stavebníčku O.. P. H., bytom T., U..XX.. Rozhodnutie žalovaného určené do vlastných rúk žalobkyni bolo doručené tzv. náhradným spôsobom 13. decembra 2012 po tom, čo bol dňa 7. decembra 2012 vykonaný prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie. Opakované doručovanie dňa 10. decembra 2012 bolo bezvýsledné a doručovateľ uložil dňa 10. decembra 2012 písomnosť na pošte. Keďže žalobkyňa nevyzdvihla písomnosť do troch dní od jej uloženia, posledný deň tejto lehoty v zmysle § 24 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) sa považoval za deň doručenia a deň právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd posúdiac oprávnenosť aplikácie fikcie doručenia napadnutého rozhodnutia zo strany žalovaného (§ 24 ods. 2 správneho poriadku) dospel k záveru o splnení všetkých zákonných podmienok na uplatnenie fikcie doručenia. Mal preukázané, že žalobkyňa v čase doručovania zásielky do miesta jej bydliska sa v mieste doručovania zdržiavala.

V zmysle § 250b ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve sa žaloba musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť. Dvojmesačná lehota, v ktorej bolo potrebné podať žalobu o preskúmanie napadnutého rozhodnutia súdom, začala plynúť dňa 14. decembra 2012 a uplynula dňom 14. februára 2013. Keďže žalobkyňa podala žalobu na poštovú prepravu na adresu súdu až 22. septembra 2013, urobila tak po uplynutí zákonnej lehoty.

Krajský súd dospel k záveru, že dvojmesačná lehota na podanie žaloby o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu je lehotou prepadnou, ktorej uplynutím možnosť preskúmania správneho rozhodnutia podľa ustanovení piatej časti druhej hlavy O.s.p. zaniká a zmeškanie tejto lehoty ani nie je možné odpustiť. Preto súd konanie o preskúmanie napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 250d ods. 3 O.s.p. zastavil.

O náhrade trov konania krajský súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a § 246c O.s.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, nakoľko konanie bolo zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu podala žalobkyňa odvolanie. Poukázala na svoje náhle, vážne a infekčné ochorenie, ako aj na nepriaznivý zdravotný stav svojho manžela, ktorý je z dôvodu ochrnutia je odkázaný na pomoc iných. Výber pošty ako aj ďalšie potrebné činnosti mala na starosti jej dcéra, lebo od vchodovej bránky po dvere rodinného domu musí prekonať vzdialenosť približne 30 schodov, čo jej v danom čase spôsobovalo značné ťažkosti. Poukázala na list Kliniky infektológie a geografickej medicíny LF UK a UNB zo dňa 22. januára 2014, podľa ktorého v čase doručovania rozhodnutia žalovaného bola po dvoch týždňoch hospitalizácie a nemocničného liečenia prepustená do domáceho ošetrovania čiastočne mobilná. Počas domáceho liečenia absolvovala kontroly, odbery a vyšetrenia u ďalších odborných špecialistov, pričom na všetky vyšetrenia dostala povolenie na prevoz sanitkou. Potvrdila domáci charakter liečby, bez vychádzkových hodín.

Žalobkyňa ďalej uviedla, že po skončení práceneschopnosti 4. februára 2013 sa dožadovala u žalovaného ako aj u prvostupňového správneho orgánu prevzatie preskúmaného rozhodnutia, čo jej však bolo odmietnuté. Podľa názoru žalobkyne, zákonná lehota na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného by bola zachovaná, ak by pracovník žalovaného neporušil jednak správny poriadok ako aj zásadu rovnosti účastníkov konania a rozhodnutie jej vydal. Žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnuté uznesenie krajského súdu potvrdiť ako vecne správne. Uviedol, že preskúmané rozhodnutie ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu je v súlade s § 47 správneho poriadku a poskytuje dostatočný skutkový a právny základ výrokovej časti rozhodnutia, dôsledne zabezpečuje práva a oprávnené záujmy účastníkov konania, teda aj práva a oprávnené záujmy žalobkyne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v danej veci je uznesenie krajského súdu o zastavení konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného zo dňa 26. októbra 2012, číslo A/2012/2232/KRB z dôvodu uplynutia dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby, kedy právo na

preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu zaniklo.

Doručovanie písomností správneho orgánu účastníkom správneho konania je upravené v správnom poriadku.

Podľa § 24 ods. 1 správneho poriadku, dôležité písomnosti, najmä rozhodnutia, sa doručujú do vlastných rúk adresátovi alebo osobe, ktorá sa preukáže jeho splnomocnením na preberanie zásielok.

Podľa § 24 ods. 2 správneho poriadku, ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržiava, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu. Ak nový pokus o doručenie zostane bezvýsledný, doručovateľ uloží písomnosť na pošte a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát nevyzdvihne písomnosť do troch dní od uloženia, posledný deň tejto lehoty sa považuje za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Uvedené ustanovenie upravuje tzv. náhradné doručovanie. Touto úpravou zákonodarca nepochybne sledoval cieľ a účel odstrániť určité prípady právnej neistoty spôsobenej bezdôvodným nepreberaním zásielok adresátom a zabrániť snahám spôsobiť prieťahy v konaní alebo dokonca zmať konanie. Predstavuje výnimku zo zásady, že doručenie pôsobí až od okamihu, keď sa písomnosť dostala do rúk adresáta. Bez ohľadu na to, či sa adresát o uložení úradnej zásielky na pošte fakticky dozvedel alebo nedozvedel, zo zákona vyplýva, že uplynutím tejto zákonnej lehoty sa má za to, že mu bola písomnosť doručená - jedná sa o právnu fikciu doručenia písomnosti (tzv. náhradné doručenie).

Podmienkou vzniku fikcie doručenia písomnosti je však zachovanie predpísaného postupu doručovateľom a tiež, aby adresát, ktorý nebol doručovateľom zastihnutý, sa v mieste doručenia zdržiaval.

Ustanovenie § 24 ods. 2 správneho poriadku pre tzv. náhradné doručenie písomnosti určenej do vlastných rúk určuje kumulatívne splnenie nasledovných podmienok:

- adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, nebol v mieste doručenia zastihnutý,
- v mieste doručenia sa zdržiaval,
- doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil, že písomnosť príde znovu doručiť v určený deň a hodinu,
- ďalší (druhý) pokus o doručenie zostal taktiež bezvýsledný,
- doručovateľ vhodným spôsobom upovedomil adresáta o uložení písomnosti na pošte,
- adresát si nevyzdvihol písomnosť do troch dní od jej uloženia na pošte.

Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovaného č. A/2013/361/KRB odvolací súd najmä z pripojenej doručenky zistil, že žalobkyňa bolo rozhodnutie žalovaného zo dňa 26. októbra 2012, číslo A/2012/2232/KRB doručované na jej adresu trvalého bydliska prostredníctvom pošty Bratislava 45. Prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie sa uskutočnil dňa 7. decembra 2012 (t.j. v piatok), druhý neúspešný pokus sa uskutočnil dňa 10. decembra 2012 (t.j. v pondelok) a v ten istý deň bolo rozhodnutie uložené na pošte.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že doručovanie zásielky poštovým úradom bolo v súlade s § 24 ods. 2 prvej vety správneho poriadku.

Z obsahu odvolania žalobkyne bolo nepochybné, že sa zdržovala a bola aj zastihnuteľná v čase a v mieste doručovania doporučené podanej zásielky do vlastných rúk, preto bol splnený ďalší predpoklad pre náhradné doručenie v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku. Žalobkyňa síce preukázala, že v tom čase z dôvodu ochorenia mala obmedzený pohyb, že mala zakázané vychádzky, bola odkázaná na pomoc iných a aj na prevzatie zásielky od poštového doručovateľa, avšak tieto skutočnosti v zmysle zákonného ustanovenia nespôsobujú neúčinnosť náhradného doručenia. K neúčinnosti náhradného doručenia v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia by mohlo dôjsť len v prípade, ak by adresát nebol

zastihnutý z dôvodu, že sa v mieste doručenia nezdržuje.

Súd k tomu uvádza, že podľa ustálenej súdnej praxe aj skutočnosť, že adresát, ktorý sa v mieste doručovania zdržoval, ale sa nedozvedel o upovedomení ani o novom pokuse o doručenie, nespôsobuje sama osebe neúčinnosť náhradného doručenia.

Odvolací súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky na vznik fikcie doručenia plynúce z § 24 ods. 2 správneho poriadku.

Vzhľadom na to, že žalobkyňa príslušnú zásielku obsahujúcu napadnuté rozhodnutie žalovaného nevyzdvihla do troch dní od jej uloženia na pošte, posledný deň tejto lehoty bolo potrebné považovať za deň doručenia, aj keď sa žalobkyňa o uložení nedozvedela. V tomto konkrétnom prípade bol deň doručenia týmto spôsobom stanovený na deň 13. decembra 2012.

Dvojmesačná lehota na podanie žaloby začala plynúť dňom 14. decembra 2012 (§ 57 ods. 1 O.s.p.) a jej koniec pripadol na deň 14. februára 2013 (§ 57 ods. 2 prvá veta O.s.p.). Žalobkyňa podala žalobu o preskúmanie zákonnosti podľa piatej časti druhej hlavy O.s.p. až dňa 22. septembra 2013, teda oneskorene.

K ďalším odvolacím námietkam žalobkyne odvolací súd uvádza, že tieto nemôžu spôsobiť neúčinnosť náhradného doručenia. Doporučene podávaná listová zásielka môže byť uložená výlučne na pošte, a preto za riadne uloženie písomnosti v zmysle § 24 ods. 2 správneho poriadku nemožno považovať jej uloženie u žalovaného. Navyše v zmysle § 24 ods. 1 správneho poriadku žalobkyňa bola oprávnená splnomocniť svoju blízku osobu (dcéru) na prevzatie do vlastných rúk určenú zásielku v počas lehoty jej uloženia na poštovom úrade.

Krajský súd vecne správne rozhodol, keď napadnutým uznesením konanie z dôvodu oneskorene podanej žalobe zastavil. Preto odvolací súd uznesenie krajského súdu podľa § 219 <. O.s.p. v spojení s § 246c <. O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 <. O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 <. O.s.p. a § 246c <. O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov právo na ich náhradu nepriznal. Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná a žalovanej zo zákona náhrada trov konania nevznikla.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.